

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน จำนวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ความแตกต่างของคะแนนความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

p แทน ค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 8

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 9

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีคุณค่าในตนเอง
ของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ใน
ตารางที่ 10

ตอนที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีคุณค่าในตนเอง
ของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่
11

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์
ข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และการมี
โรคประจำตัว โดยหาค่าความถี่และร้อยละ ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	5	50	5	50
หญิง	5	50	5	50
รวม	10	100	10	100
อายุ				
60 – 69 ปี	3	30	1	10
70 – 79 ปี	7	70	5	50
80 ปีขึ้นไป	-	-	4	40
รวม	10	100	10	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส				
คู่	1	10	2	20
โสด	2	20	1	10
ม้าย	2	20	2	20
อ้าย/แยก	5	50	5	50
รวม	10	100	10	100
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้ศึกษา	-	-	1	10
ประถมศึกษา	7	70	9	90
มัธยมศึกษา	3	30	-	-
สูงกว่ามัธยมศึกษา	-	-	-	-
รวม	10	100	10	100
การมีโรคประจำตัว				
ไม่มี	3	30	5	50
มี	7	70	5	50
รวม	10	100	10	100

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50) ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 70 – 79 ปี (ร้อยละ 70) มีสถานภาพสมรสอ้าย/แยก (ร้อยละ 50) การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 70) มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 70)

ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุมมีเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50) ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 70 – 79 ปี (ร้อยละ 50) มีสถานภาพสมรสอ้าย/แยก (ร้อยละ 50) การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 90) มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 50)

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น

ตารางที่ 2 ข้อมูลและคะแนนเฉลี่ยของความซึมเศร้าของผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง		ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง
1	14	8	1	15	15
2	13	9	2	15	17
3	13	10	3	15	17
4	15	5	4	19	18
5	15	9	5	14	13
6	17	6	6	20	17
7	13	3	7	15	17
8	17	10	8	18	19
9	15	7	9	13	15
10	17	8	10	19	22
\bar{X}	14.9	7.5		16.3	17
SD	1.66	2.27		2.45	2.45

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองในกลุ่มทดลองเท่ากับ 14.9 (SD = 1.66) และ 7.5 (SD = 2.27) ตามลำดับ ส่วนผู้สูงอายุกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าเป็น 16.3 (SD = 2.45) และ 17 (SD = 2.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ข้อมูลและคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า
ในระลอกก่อนการทดลองและระลอกหลังการทดลองเสร็จสิ้นในกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	ระลอกก่อนการทดลอง	ระลอกหลังการทดลอง		ระลอกก่อนการทดลอง	ระลอกหลังการทดลอง
1	18	26	1	26	26
2	29	32	2	26	26
3	27	30	3	23	25
4	24	29	4	23	21
5	25	29	5	24	26
6	21	31	6	23	28
7	33	38	7	27	25
8	25	33	8	25	23
9	22	32	9	31	28
10	27	34	10	27	21
\bar{X}	25.10	31.40		25.5	24.9
SD	4.25	3.27		2.51	2.51

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระลอกก่อนการทดลองและระลอกหลังการทดลองเท่ากับ 25.10 (SD = 4.25) และ 31.40 (SD = 3.27) ตามลำดับ ส่วนผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็น 25.5 (SD = 2.51) และ 24.9 (SD = 2.51) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าและความรู้สึกรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง

	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	14.9	1.66	-1.49	.152
กลุ่มควบคุม	16.3	2.45		

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง

	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	25.1	4.25	-.256	.801
กลุ่มควบคุม	25.5	2.51		

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง

ระยะเวลา	\bar{X}	SD	t	p
หลังการทดลอง	17.0	2.45	1.172	.271
ก่อนการทดลอง	16.3	2.45		

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง

ระยะเวลา	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	25.5	2.51	.612	.555
หลังการทดลอง	24.9	2.51		

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง

ระยะเวลา	\bar{X}	SD	t	p
หลังการทดลอง	7.5	2.27	-8.75**	.000
ก่อนการทดลอง	14.9	1.66		

** $p < .01$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองน้อยกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น แสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของผู้สูงอายุนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	7.5	2.27	-8.99 **	.000
กลุ่มควบคุม	17.0	2.45		

** $p < .01$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองน้อยกว่าผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง

ระยะเวลา	\bar{X}	SD	t	p
หลังการทดลอง	31.4	3.27	7.465**	.000
ก่อนการทดลอง	25.1	4.25		

** $p < .01$

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระยะหลังการทดลองมากกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง ในระยะหลังการทดลอง

	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	31.4	3.27	4.98**	.000
กลุ่มควบคุม	24.9	2.51		

** $p < .01$

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระยะหลังการทดลองมากกว่าผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01